

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4205207548
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4205207548.7

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: 1/ P. A. K., so sídlom O. XX - XX, C., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. László Lengyel, advokátom so sídlom Ružová dolina 6, Bratislava, (právnny nástupca P. R., E. Q., so sídlom B. I. XX, E., IČO: XX XXX XXX), 2/ P. R., E. Q., so sídlom I. XX, E., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného MAPLE & FISH, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Dunajská 15/A, Bratislava, IČO: 36 718 432, proti žalovanému: L. Slovenskej republiky,..O., so sídlom G. A. X, K. K., IČO: XX XXX XXX, o vydanie nehnuteľných vecí, o odvolaní žalobcu 1/ a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 10C/127/2005-1807 zo dňa 02.12.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu 1/ o d m i e t a .

Odvolací súd odvolanie žalovaného o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie) napadnutým uznesením č. k. 10C/127/2005-1807 zo dňa 02.12.2020 výrokom I. pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu 1/ vstúpila P. R. - E. Q., IČO: XX XXX XXX, so sídlom I. XX, P. O. Box XX, E.. Výrokom II. návrh pôvodného žalobcu 1/ na prerušenie konania zamietol a výrokom III. pripustil zmenu petitu žaloby v znení uvedenom v rozhodnutí súdu prvej inštancie. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 19a ods. 2, § 20a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 61, § 64, § 65, § 139, § 140 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V rozhodnutí súd uviedol, že žalobca 2/ doručil súdu dňa 03.08.2020 podanie, v ktorom navrhol na miesto pôvodného žalobcu 1/ pripustenie do konania P. R., E. Q., so sídlom I. XX, E.. Svoj návrh odôvodnil potvrdením Ministerstva kultúry Slovenskej republiky zo dňa XX.XX.XXXX č. M.-XXXX/XXXX-XXX/XXXXX o vyradení P. A. K. z evidencie právnických osôb, ktoré odvodzujú svoju právnu subjektivitu od cirkví alebo náboženských spoločností. Ako vyplýva z potvrdenia, k vyradeniu P. A. K. z evidencie došlo na základe dekrétu M.. B. U. zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXX/XX. Ďalej z tohto potvrdenia a záverečného dokumentu o vysporiadaní majetku zrušeného P. vyplýva, že právnym nástupcom po zrušenom P. je P. R., E. Q., teda žalobca 2/, na ktorého prechádza všetok hnutelný a nehnuteľný majetok. Túto skutočnosť potvrdzuje aj Dekrét C. O. T. J.T. Q. A. Q.T. zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXX X/XXXX.

2. Žalobca 1/ dňa 19.05.2015 doručil súdu návrh na prerušenie konania do skončenia právnej veci vedenej na Krajskom súde v Nitre sp. zn. 11S/10/2015, v ktorej sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu Ministerstva kultúry Slovenskej republiky, ktorým bol žalobca 1/ vymazaný z evidencie cirkevných právnických osôb. O návrhu rozhodol Okresný súd Komárno uznesením č. k. 10C/127/2005-1154 zo dňa 17.12.2015 tak, že zastavil konanie vedené na Okresnom súde Komárno a zároveň aj konanie o návrhu P. na prerušenie konania. Predmetné uznesenie Okresného súdu bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/273/2016.

3. Žalobca 2/ doručil súdu dňa 10.04.2019 podanie, v ktorom navrhol pripustenie zmeny petitu žaloby v znení uznesenia Okresného súdu Komárno č. k. 10C/127/2005-309 zo dňa 17.12.2009 a posledný žalobný petít žalobcu 2/ v podaní zo dňa 09.05.2013, ktorý je zároveň aktualizovaný a zodpovedajúcich súčasnému zápisu v katastri nehnuteľností.

4. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, predložené listinné dôkazy, ako aj vyjadrenia sporových strán a s poukazom na ním uvádzané rozhodnutia ÚS SR a NS SR mal súd prvej inštancie za to, že pôvodný žalobca 1/ v zmysle potvrdenia Ministerstva kultúry Slovenskej republiky zo dňa XX.XX.XXXX č. M.-XXXX/XXXX-XXX/XXXXX bol vyradený z evidencie právnických osôb, ktoré zakladajú právnu subjektivitu cirkví alebo náboženských spoločností. Súd mal za preukázané, že k vyradeniu P. z evidencie došlo na základe dekrétu M. B. U. zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXX/XX ako aj záverečného dokumentu o vysporiadaní majetku zrušeného P. A. K. so sídlom v C. - Slovenská republika, IČO: XX XXX XXX, č. XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Z predmetných dokumentov, ako aj Dekréту C. O.. T. J.T. Q. A. Q.T. zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXX X/XXXX, zároveň vyplýva, že právnym nástupcom po zrušenom P. A. K. je P. R. E. Q., teda žalobca 2/, na ktorého prechádza všetok hnutel'ný a nehnuteľný majetok. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, že na miesto pôvodného žalobcu 1/ pripustil do konania P. R., E. Q., IČO: XX XXX XXX, so sídlom I. XX, P.O. Box XX, E..

5. S poukazom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že súd nevzhliadol u pôvodného žalobcu 1/ aktívnu vecnú legitímáciu, procesnú subjektivitu v zmysle § 61 CSP, jeho návrh na prerušenie konania zamietol ako podaný neoprávnenou osobou. Súd prvej inštancie rozhodol aj o pripustení zmeny petitu v zmysle návrhu žalobcu 2/, a to na pojednávaní dňa 02.12.2020.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca 1/, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť aj spolu s rozhodnutím vo veci samej. Namietal nesprávne právne posúdenie súdom, pretože žalobca 1/ nezanikol a žalobca 2/ nie je jeho právnym nástupcom. Dekrét zo dňa XX.XX.XXXX o zrušení žalobcu 1/ a Záverečný dokument o vysporiadaní majetku zrušeného P., ktoré vydal E. Q., a na základe ktorého žalobca 1/ bol vymazaný z evidencie cirkevných právnických osôb vedenej ministerstvom, je neplatný. V zmysle C.. XXX § 1 R. XXXX žalobca ako P. V. je cirkevnou právnickou osobou. Na základe C.. XXX § 1. R. XXXX cirkevná právnická osoba zaniká, ak ju kompetentná vrchnosť zákonne zruší. Podľa C.. XXX R. XXXX zrušenie T. J.T. prislúcha iba Q. A., ktorej je tiež rezervované rozhodovanie o jeho časných majetkoch. K zániku žalobcu 1/ a k prechodu jeho majetku na inú osobu (napr. na žalobcu 2/) môže dôjsť výlučne na základe rozhodnutia Q. A.. Pod menom Q. A. alebo A. A. sa rozumejú o. i. aj kongregácie, ktoré konajú v mene a autoritou P. Z. (t. j. O.). Žalobcu 1/ môže zrušiť a rozhodnúť o prechode jeho majetku na inú osobu jedine kongregácia. Kongregácia vo svojom liste adresovanom Q. G. na Slovensku zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXX/XX na základe svojej kompetencie vymedzenej vo vyššie citovaných ustanovení R. XXXX a konštitúcie vyslovil, že dokument o zrušení žalobcu 1/, ktorý vydal E. Q., je neplatný. Vyradenie cirkevnej právnickej osoby z evidencie vedenej ministerstvom samé o sebe nespôsobí zánik tejto osoby. Ústavný súd Slovenskej republiky (PL. ÚS 10/08), ako aj Ústavný súd Českej republiky (Pl. ÚS 6/02 č. 4/2003 Sb.) a Najvyšší súd Českej republiky (uznesenie zo dňa 28.07.2005 spis. zn. 20 Cdo 484/2005) dospeli k záveru, že registrácia cirkevnej právnickej osoby nemá konštitutívny charakter. Evidencia cirkevných právnických osôb podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 308/1991 Zb., ako to vyplýva z judikátov, na ktoré žalovaný v tomto spore už poukázal, má iba deklaratórny účinok a informačnú funkciu v záujme ochrany práv tretích osôb. Register cirkevných právnických osôb, ktorý vedie Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 308/1991 Zb., nie je takým registrom podľa ustanovenia § 19 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zápisom do ktorého cirkevné právnické osoby vznikajú. Z tohto dôvodu na zánik cirkevnej právnickej osoby nie je možné aplikovať ustanovenia § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra. Súd vždy musí posúdiť, či o zániku cirkevnej právnickej osoby rozhodol orgán cirkvi kompetentný podľa jej vnútorného predpisu. A to preto, lebo neprichádza do úvahy registrácia neexistujúcej zmeny, teda ani údajná zmena opierajúca o ničotný akt. Žalobca 2/ tvrdil, že žalobca 1/ bol zrušený Dekrétom C. O. T. J.T. Q. A. Q.T. zo dňa XX.XX.XXXX prot. č. XXXXX/XXXX. Tento Dekrét C. neurčuje vykonávateľa a nebol doručený žalobcovi 1/ ustanoveným spôsobom. Preto tento Dekrét v zmysle C.. XX § 1 R. XXXX nenadobudol žiadny účinok a žalobca 1/ na základe tohto Dekrétu do dnešného dňa nebol účinne zrušený a ani nezanikol. Zrušenie právnickej osoby je právny akt, ktorým osoba alebo orgán na to oprávnený rozhodne o prvom kroku k ukončeniu jej existencie. Samotné zrušenie právnickej osoby ešte neznamená samo o sebe zmenu v rozsahu

jej spôsobilosti. Medzi zrušením a zánikom má dochádzať k vysporiadaniu imania právnickej osoby. Pred zánikom právnickej osoby sa vyžaduje jej likvidácia, resp. likvidácia jej majetku, pokiaľ celé jej imanie nenadobúda jej právny nástupca. V predmetnej veci Dekrét zo dňa XX.XX.XXXX O.. č. XXXXX/XXXX, nemá žiadne ustanovenie o tom, kto je právnym nástupcom žalobcu 1/. Preto, žalobca 1/ existuje dovtedy, pokiaľ nebude vykonaná jeho likvidácia. Likvidácia žalobcu 1/ doteraz nebola začatá. Listiny označené v bodoch 20 až 23 jeho písomného podania zo dňa XX.XX.XXXX a ani Dekrét C. zo dňa XX.XX.XXXX O.. č. XXXXX/XXXX nepotvrdzujú tvrdenie žalobcu 2/, podľa ktorého on je právnym nástupcom pôvodného pozemkovoknižného vlastníka predmetných pozemkov a žalobcu 1/. Právny názor, podľa ktorého vo vzťahu k cirkevnému majetku je oprávnenou osobou tá cirkevná právnická osoba, v obvode ktorej (územne) sa tento majetok nachádzal ku dňu účinnosti reštitučného zákona, a to aj k majetku, ktorý bol pôvodne zapísaný na zahraničné cirkevné právnické osoby, nie je aplikovateľný na každú zahraničnú cirkevnú právnickú osobu. Q. C. "O. A." zo dňa XX.XX.XXXX, ako to z jej textu jednoznačne vyplýva, boli pripojené k E. Q. iba "dve farnosti K. U. O." (t. j. farnosť v V. a farnosť v E.). Tento akt A. A. sa žalobcu 1/ vôbec netýkal, pretože žalobca 1/ nie je "farnosťou", ale je ako P. V. K. jeden z T. J.T., teda samostatnou cirkevnou právnickou osobou. Okrem toho žalobca 1/ v tomto dokumente nie je označený. Každý P. V. K. od svojho vzniku bol a je samostatnou cirkevnou právnickou osobou a nepatrí a ani nepatrí k žiadnej diecéze. Z dôvodu, že ani z obsahu Q. C. "O. A." zo dňa XX.XX.XXXX a ani z potvrdenia štátneho sekretariátu nie je možné vyvodiť, že žalobca 2/ je právnym nástupcom žalobcu 1/ alebo pôvodného pozemkového vlastníka predmetných pozemkov, Dekrét zo dňa XX.XX.XXXX nepotvrzuje takúto právnu skutočnosť.

7. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaný navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podané odvolanie odôvodnil s odkazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP. Namietal procesnú nesprávnosť výroku súdu, ktorý rozhodol o zmene subjektu sporovej strany podľa § 80 ods. 1 CSP, hoci sa jednalo o rozhodnutie súdu o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalobcu 1/. Právny nástupca žalobcu 1/ už bol stranou sporu v čase vydania napadnutého uznesenia, preto nebolo potrebné rozhodovať o jeho vstupe do konania. Prvý výrok napadnutého uznesenia je nielen zmätočný, ale aj vecne nesprávny pre jeho rozpor so skutkovým a právnym stavom. V uznesení č. k. 5Co/273/2016-1259 zo dňa 28.07.2017 nebol vyslovený záväzný právny názor ohľadom procesnej subjektivity žalobcu 1/ a súdu prvej inštancie bolo zastavenie konania ponechané len ako fakultatívna možnosť, nie nutnosť. Žalovaný predložil vo svojom podaní zo dňa 28.01.2016 obsiahle vyjadrenie k otázke nemožnosti jeho zrušenia len na základe vyradenia z evidencie cirkevných právnických osôb, osobitne ak bolo založené len na dekréte M.. B. U. zo dňa XX.XX.XXXX číslo XXXX/XX, ktorý bol vyhlásený za neplatný na základe stanoviska C. O. T. J.T. Q. A. Q.T. zo dňa XX.XX.XXXX číslo protokolu XXXXX/XX, ktorá má pre tento prípad postavenie kompetentnej cirkevnej vrchnosti a zároveň inštitúcie oprávnenej prijímať a rozhodovať o rekurzoch v statusových veciach cirkevných právnických osôb. Judikatúra, ktorú súd označil na podporu svojich záverov sa v skutočnosti vôbec vecne nezaobera otázkami zrušenia žalobcu 1/. Súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s tvrdeniami žalobcu 1/, že mu Dekrét C. O. T. J.T. Q. A. Q.T. O.. č. XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, nikdy nebol doručený, čo žalobca 1/ uviedol na pojednávaní dňa 02.12.2020. Súd prvej inštancie nijako nezodôvodnil to, prečo nevykonal dokazovanie prostredníctvom žiadosti adresovanej C. O. T. J.T. Q. A. Q.T., ktorá by potvrdila, či bol Dekrét zo dňa XX.XX.XXXX riadne doručený v súlade s kánonickým právom a najmä či voči nemu nebol podaný rekurz podľa kánonického práva. Pri existencii dôvodných pochybností o právnych účinkoch Dekrétu O.. č. XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX a o tom, či neboli v dôsledku rekurzu suspendované, alebo či dokonca nedošlo k zrušeniu Dekrétu, nemal konajúci súd túto otázku úplne opomenúť a vôbec sa s ňou nevyrovnať. Naopak mal k tejto otázke zabezpečiť stanovisko C., ktoré by definitívne odstránilo akékoľvek pochybnosti. Rozhodnutie o návrhu žalobcu 1/ na prerušenie konania súd odôvodnil len tým, že je podaný neoprávnenou osobou, pričom takého strohé konštatovanie nemôže byť považované za riadne odôvodnenie, a to aj s ohľadom na skutočnosti namietané vo vzťahu k I. výroku. Súd prvej inštancie v III. výroku uznesenia pripustil rozsiahlu zmenu žalobného návrhu, pričom toto rozhodnutie je nutné považovať prinajmenšom za predčasné, ale predovšetkým nesúladne s ust. § 143 ods. 1 CSP. K zmene žaloby tu dochádza po viac ako XX rokoch od začatia konania, pričom pri tak dlhej dobe nie je možné bez náležitých dôvodov tvrdiť, že výsledky doterajšieho XX rokov trvajúceho konania môžu byť v súlade s ust. § 143 ods. 1 CSP podkladom pre konanie o zmenenej žalobe. Výrok týkajúci sa náhrady trov konania je podľa názoru žalovaného vecne nesprávny a v rozpore s § 262 ods. 1 CSP. Napádané uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie vo vzťahu k žalovanému končilo, a nie je preto dôvodom, aby mu bola v tomto rozhodnutí ukladaná akákoľvek povinnosť nahradiť trovy

konania žalobcovi, a to tým skôr, že tento výrok uznesenia nie je nijako odôvodnený, preto je nielen vecne nesprávny ale aj nepreskúmateľný.

8. K odvolaniu žalobcu 1/ doručil žalovaný vyjadrenie uvádzajúc, že sa stotožňuje s tvrdeniami žalobcu 1/ ohľadom absencie listín preukazujúcich zánik žalobcu 1/ a právne nástupníctvo žalobcu 2/. O právnom nástupníctve a majetkovoprávných otázkach pojednáva jediná predložená listina, ktorou je Záverečný dokument o vysporiadaní majetku zrušeného P. A. K.. Táto listina je založená na dekréte M. B. U. č. XXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý bol vyhlásený za neplatný na základe stanoviska C. O. T. J.T. Q. A. Q.T. zo dňa XX.XX.XXXX číslo protokolu XXXXX/XX, ktorá má pre tento prípad postavenie kompetentnej cirkevnej vrchnosti a zároveň inštitúcie oprávnenej prijímať a rozhodovať o rekurzoch v statusových veciach cirkevných právnických osôb. Súhlasil so žalobcom 1/, ktorý poukázal na rozdiel medzi zrušením a zánikom cirkevnej právnickej osoby, ako aj na nutnosť vykonať pred zánikom právnickej osoby likvidáciu majetku, pokiaľ zrušený subjekt nemá univerzálneho právneho nástupcu, určeného kompetentnou cirkevnou vrchnosťou.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca 2/ uvádzajúc, že poučenie o neprípustnosti odvolania proti vydanému rozhodnutiu a o prípustnosti sťažnosti proti vydanému rozhodnutiu je nesprávne. Proti napadnutému uzneseniu ani odvolanie ani sťažnosť nie sú prípustné. Rovnako sa nejedná o rozhodnutie v neprospech žalovaného. Procesné pripustenie zmeny subjektu na strane žalobcu sa žalovaného nijako netýka, ani zamietnutie návrhu na prerušenie konania. Petit žaloby a jeho spresňovanie je v rukách žalobcu. Počas konania nepochybne došlo k zániku žalobcu 1/, preto bolo potrebné rozhodnúť o tom, že na jeho miesto nastupuje jeho právny zástupca. Mal za to, že vyjadrenie žalovaného k vnútro-cirkevným otázkam nemá žiadnu relevanciu či opodstatnenosť. Žalobca 2/ sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o zániku žalobcu 1/. List C. T. O. J.T. Q. A. Q.T. zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXX/XXXX, ktorým mal byť dekrét Q. vyhlásený za neplatný, a ktorým ako hlavným sa žalobca 1/ a žalovaný riadia a uznávajú, ide o interný dokument, uniknutú internú diplomatickú korešpondenciu, nie o oficiálny dokument, ktorý by mal zakladať alebo upravovať právne vzťahy. A. A. Dekrétom C. približne X mesiacov potom jednoznačne anulovala predmetný list z XX.XX.XXXX. Zo strany najvyššej cirkevnej vrchnosti - A. A. - bolo jednoznačne a výslovne konštatované zrušenie P. A. K.. Nemôže byť nijaká pochybnosť a spornosť o tom, že P. A. K. bol zrušený. Výrok II. rozhodnutia je závislý od výroku I. a keďže súd dospel k záveru o zániku žalobcu 1/ a strate jeho subjektivity, nemohol inak rozhodnúť o jeho návrhu na prerušenie konania. V súvislosti s návrhom žalovaného na znalecké dokazovanie za účelom spresnenia petitu žaloby uviedol, že takéto znalecké dokazovanie je nevhodné a neprípustné. Žalovaný dokonca identifikoval výrok o trovách konania, ktorý však v napadnutom uznesení nie je, ale jedná sa o poslednú časť výroku III. ako súčasť povolenej zmeny petitu vo výroku III. Záverom navrhol odvolanie žalovaného odmietnuť podľa § 386 písm. b) a c) CSP.

10. Žalobca 2/ sa vyjadril i k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu 1/ navrhujúc odvolanie žalobcu 1/ a žalovaného odmietnuť ako neprípustné a podané neoprávnenými osobami. Opätovne zdôraznil neprípustnosť odvolania a sťažnosti proti napadnutému uzneseniu. Zopakoval, že s názorom žalovaného ohľadne zrušenia žalobcu 1/ sa nestotožnil a poukázal na Dekrét C. z XX.XX.XXXX. Žalovaný nesprávne uvádza, že týmto Dekrétom bola zrušená K. C. v C. bez vysporiadania majetku alebo určenia právneho nástupcu, práve naopak, týmto Dekrétom bolo potvrdené právne nástupníctvo žalobcu 2/. Údajné nedoručenie dekrétu je nepravdivé a ničím nepodložené tvrdenie. Dekrét bol doručený osobne najvyšším predstaviteľom K. C., jednotlivým dotknutým Q., K., aj štátnym orgánom. Záverom poukázal na svoje vyjadrenie k odvolaniam žalobcu 1/ a žalovaného, i na svoje predošlé vyjadrenia v konaní.

11. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodol vo veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vychádzajúc z nižšie citovaných zákonných ustanovení:

12. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

13. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o: a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní

a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

14. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

15. Odvolací súd v danej veci aplikoval ustanovenie § 355 ods. 2 CSP, podľa ktorého proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie len vtedy, ak to zákon pripúšťa. Okruh rozhodnutí súdu, proti ktorým Civilný sporový poriadok v ustanovení § 357 odvolanie pripúšťa, je vymenovaný taxatívne, čo znamená, že proti iným ako taxatívne vymenovaným uzneseniam odvolanie prípustné nie je. V danom prípade prvého výroku napadnutého uznesenia sa jedná o uznesenie, ktorým súd pokračoval v konaní s právnym nástupcom žalobcu 1/, ktorý zanikol, pričom jeho právnym nástupcom je P. R. - E. Q., IČO: XX XXX XXX, so sídlom I. XX, P. O. Box XX, E., a teda žalobca 2/. Odvolací súd posudzujúc prípustnosť odvolania podaného žalobcom 1/ i žalovaným proti výroku I. napadnutého uznesenia urobil záver, že žalobca 1/ i žalovaný podali odvolanie proti uzneseniu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, pretože nie je uvedené v taxatívnom výpočte uznesení, proti ktorým odvolanie je prípustné. Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že proti napadnutému uzneseniu vo výroku o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalobcu 1/ odvolanie nie je prípustné, preto podľa § 386 písm. c) CSP odvolanie žalobcu 1/ a žalovaného v časti smerujúcej proti tomuto výroku napadnutého uznesenia odmietol ako neprípustné.

16. Vyššie uvedené procesné zákonné ustanovenia je potrebné aplikovať aj v súvislosti s odvolaním žalobcu 1/ a odvolaním žalovaného proti výroku II. napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu žalobcu 1/ na prerušenie konania. Odvolací súd posudzujúc prípustnosť odvolania podaného žalobcom 1/ i žalovaným proti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania uvádza, že v ust. § 357 písm. n) CSP je uvedené, že odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 CSP. Prerušenie konania len z dôvodov uvedených v ust. § 162 ods. 1 písm. a) (t.j. rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť) a § 164 CSP (t.j. prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na také konanie podnet) zakladá prípustnosť odvolania. Extenzívny výklad tohto zákonného ustanovenia, ktorý by umožňoval ich rozširovanie, nie je možný. Proti uzneseniu o prerušení konania sa pripúšťa odvolanie bez ohľadu na to, či bolo uznesenie vydané na návrh alebo bez návrhu. Ak bol však podaný návrh na prerušenie konania a súd mu nevyhovel, nie je proti zamietavému uzneseniu súdu podľa § 357 písm. n) CSP prípustné odvolanie. Uvedený prípad nastal i v predmetnom spore, keď súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu 1/ na prerušenie konania. V dôsledku zamietavého rozhodnutia súdu o návrhu na prerušenie konania, proti výroku II. napadnutého rozhodnutia nie je odvolanie prípustné, preto odvolací súd odvolanie žalobcu 1/, aj žalovaného, proti tomuto výroku uznesenia odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP.

17. Vyššie uvedené procesné zákonné ustanovenia je potrebné aplikovať i v súvislosti s odvolaním žalobcu 1/ a odvolaním žalovaného proti výroku III. napadnutého uznesenia. Výrokom III. napadnutého uznesenia súd pripustil zmenu petitu žaloby na základe návrhu žalobcu 2/. Odvolací súd posudzujúc prípustnosť odvolania proti tomuto výroku uznesenia dospel k záveru, že proti takémuto uzneseniu zákon (CSP) odvolanie nepripúšťa, pretože nie je uvedené v taxatívnom výpočte uznesení, proti ktorým odvolanie je prípustné. Na základe tejto skutočnosti odvolací súd podľa § 386 písm. c) CSP odmietol ako neprípustné odvolanie žalobcu 1/ a žalovaného smerujúce proti výroku III. napadnutého uznesenia o zmene petitu žaloby.

18. V súvislosti s poučením súdu prvej inštancie o možnosti podania opravného prostriedku odvolací súd uvádza, že poučenie súdu bolo poučením čiastočne nesprávnym, keď súd prvej inštancie uviedol, že proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné, ale je prípustná sťažnosť. Napadnuté uznesenie bolo vydané zákonným sudcom, pričom z ust. § 239 ods. 1 CSP vyplýva, že sťažnosť je prípustná proti rozhodnutiu súdneho úradníka, ktoré treba doručiť. Z tohto dôvodu proti napadnutému uzneseniu nie

je prípustná ani sťažnosť a s poukazom na vyššie uvedené nie je prípustné ani odvolanie, o čom súd strany sporu aj správne poučil.

19. Na dôvažok odvolací súd dodáva, že aj v prípade, ak by proti napadnutým výrokom uznesenia bolo odvolanie prípustné, odvolanie žalobcu 1/ by bolo v predmetnej veci potrebné odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b) CSP). Právny režim cirkví a náboženských spoločností upravuje zákon č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností. Právna spôsobilosť je v § 4 ods. 3 tohto zákona upravená tak, že cirkvi a náboženské spoločnosti podľa tohto zákona sú právnické osoby. Zánik právnickej osoby je upravený v ustanovení § 20a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa právnická osoba zrušuje dohodou, uplynutím doby alebo splnením účelu, na ktorý bola zriadená, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, ak osobitné zákony neustanovujú inak (ods. 1, ods. 2 tohto ustanovenia). V danej veci bol pôvodný žalobca 1/ - P. A. K. v C. - Slovenská republika evidovaný v evidencii právnických osôb Ministerstva kultúry Slovenskej republiky a mal právnú subjektivitu s tým, že jeho právna subjektivita je odvodená od P. R.. Z potvrdenia Ministerstva kultúry Slovenskej republiky zo dňa XX. G. XXXX č. č. M.-XXXX/XXXX-XXX/XXXXXX vyplýva, že Ministerstvo kultúry dňa XX. G. XXXX vyradilo z evidencie právnických osôb subjekt: P. A. K. so sídlom v C. - Slovenská republika, so sídlom O. F.. č. XX-XX, C., IČO: XX XXX XXX, evidovaný od XX. Q. XXXX ako subjekt odvodzujúci svoju právnú subjektivitu od P. R. v Slovenskej republike. Činnosť P. A. K. bola ukončená dekrétom M.. P.. T. č. XXXX/XX zo dňa X. G. XXXX. Právnym nástupcom sa stala P. R., E. Q., so sídlom B. I. XX, E., IČO: XX XXX XXX, v danej veci žalobca 2/. Žalobca 1/ výmazom z osobitného registra právnických osôb vedenom Ministerstvom kultúry SR ako právnická osoba v zmysle § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka zanikol, pričom jeho majetok podľa predložených listinných dôkazov prešiel na žalobcu 2/ (§ 20a ods. 3 Občianskeho zákonníka). Zánikom stratil P. A. K. právnú subjektivitu a teda aj procesnú spôsobilosť byť účastníkom konania, preto nemôže v danej veci naďalej vystupovať ako žalobca 1/ a teda nie je ani oprávnenou osobou na podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu. Ku skutočnostiam a tvrdeniam P. A. K. v podanom odvolaní o nesprávnosti výmazu z evidencie Ministerstva kultúry Slovenskej republiky odvolací súd dodáva, že v tomto konaní odvolací súd nemá právomoc a kompetencie riešiť ani ako otázku predbežnú, správnosť a zákonnosť výmazu P. A. K. z tejto evidencie. Vzhľadom na túto skutočnosť sa dôvodmi uvádzanými v podanom odvolaní bližšie nezaoberal.

20. Toto rozhodnutie senát odvolacieho súdu prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).